

**DET KONGELIGE
SAMFERDSELSDEPARTEMENT**

RiksTV AS

PB 393 Økern
0513 OSLO

Deres ref

Vår ref
07/555- HG

Dato
27.04.2007

Tolkning av DTT-konsesjonen punkt 4.8, krav om ikke-diskriminerende vilkår

RiksTV har i brev av 28. mars d.å. anmodet Samferdselsdepartementet som konsesjonsmyndighet om en presisering av forståelsen av vilkåret om ikke-diskriminering i konsesjonen for digitalt bakkenett. Bakgrunnen for RiksTVs henvendelse til departementet er at Post- og teletilsynet (PT) 21. mars d.å. gav en tolkningsuttalelse om konsesjonen for digitalt bakkenett i forhold til kravet om formidling på ikke-diskriminerende vilkår. PT kom etter en helhetsvurdering til at

"konsesjonens punkt 4.8 må forstås slik at det vil være i strid med kravet til ikke-diskriminering dersom andre kringkastere enn TV 2 ikke tilbys muligheten til å mottas gratis av TV-seerne ut året 2009."

Uttalelsen skaper etter RiksTVs oppfatning betydelig usikkerhet knyttet til forståelsen av konsesjonen. RiksTV har etter uttalelsen fra PT stanset pågående avtaleforhandlinger og utsatt offentliggjøringen av hvilke kanaler som skulle være med fra lansering av digitalt bakkenett høsten 2007. RiksTV anser det for tiden uaktuelt å inngå kommersielle avtaler med kringkasterne som er i strid med PTs tolkning, og dermed fremprovosere et vedtak med pålegg om retting.

Samferdselsdepartementet har etter å ha mottatt ovennevnte anmodning fra RiksTV hatt møte med sikte på informasjonsinnhenting med så vel NTV og RiksTV som med MTG (Viasat 4). Saken har også vært drøftet med Kultur- og kirke departementet som deretter har avgitt en uttalelse om TV 2 og formidlingsplikt i det digitale bakkenettet for fjernsyn til bruk for Samferdselsdepartementets behandling av saken (vedlagt).

Post- og teletilsynets tolkning er ikke gitt i form av et enkeltvedtak. Det foreligger således ikke noen klagerett etter reglene i forvaltningsloven. Samferdselsdepartementet er likevel etter en helhetsvurdering kommet til at omstendighetene gjør det rimelig og riktig at departementet tar begjæringen om uttalelse til følge og vil bemerke:

Postadresse:
Postboks 8010 Dep
0030 OSLO

Kontoradresse:
Akersg. 59

Telefon
22 24 90 90 / 22248353
Org. nr.:
972 417 904

Luft- post- og teleavdelingen
Telefaks:
22 24 56 09

Saksbehandler:
Haakon Gjesdahl
22 24 82 17

1. Innledende bemerkninger

Innholdet i ikke-diskrimineringskravet i konsesjonen er at tilgangsaktørene skal behandles likt, forutsatt at det ikke finnes saklige og objektive kriterier for å behandle de som ønsker formidling ulikt. PT har i sin uttalelse gitt klart uttrykk for at et ikke-diskrimineringskrav ikke i seg selv er et forbud mot enhver forskjellsbehandling, men derimot et forbud mot usaklig sådan. Departementet er enig med PT i dette, men vil i tillegg peke på at en grunnforutsetning for at det skal ha noen rettslig betydning at det foreligger forskjellsbehandling, vil være at det ikke eksisterer slike klare ulikheter mellom tilbyderne at det ikke er grunnlag i forhold til konsesjonens pkt. 4.8 for å se på dem som i utgangspunktet likestilte tilbydere. Først dersom slike ulikheter ikke finnes å være til stede, vil spørsmålet om en eventuell ulik behandling er å anse som en (ulovlig) diskriminering i konsesjonens forstand, være rettslig relevant. Samferdselsdepartementet viser i denne sammenheng for eksempel til at det synes å være enighet om at NRK er gitt en særstilling som ikke medfører krav om likebehandling av andre tilbydere.

Når det gjelder spørsmålet om man i dette tilfellet står overfor to likestilte tilbydere vil Samferdselsdepartementet peke på, som PT også gjør i sin tolkningsuttalelse (s. 2, annet avsnitt) det faktiske forholdet at TV 2 er en allmennkringkaster med konsesjonspålagte dekningsforpliktelser i det analoge nettet fram til 31.12.2009. Når det gjelder Viasat 4 som MTG planlegger å lansere, og som danner grunnlaget for denne saken, har departementet ikke grunnlag for å anta annet enn at denne kringkasteren i likhet med TV3, som også eies av MTG, vil bli plassert og sende fra utlandet som en ren kommersiell kanal. Departementet vil her peke på at PT ikke har drøftet om dette kan tenkes å ha betydning for vurderingen av likhetsspørsmålet. Heller ikke departementet finner det for sitt vedkommende nødvendig å komme nærmere inn på dette utover å konstatere den faktiske ulikheten som må antas å foreligge, men vil i stedet gå inn på spørsmålet om det i realiteten må anses å foreligge en formidlingsplikt av TV 2.

2. Vedr. formidlingsplikt

I sin tolkningsuttalelse har PT lagt avgjørende vekt på at avtalen inngått mellom staten v/Kultur- og kirke departementet (KKD) og TV 2 er en selvstendig avtale som ikke vedkommer konsesjonæren for digitalt bakkenett. Tilsynet mener at når TV 2 er rettssubjekt for avtalen, og ikke konsesjonæren, hadde RiksTV anledning til å la være å imøtekomme TV 2s krav om at de skulle sende gratis i bakkenettet ut 2009. PT har i sin uttalelse vist til at det etter tilsynets oppfatning ikke er noe problem å la Viasat 4 (og ev. andre) kringkastes gratis da det bare er til ut 2009. Så vidt departementet kan forstå innebærer altså dette at RiksTV etter PTs mening kunne ha valgt å operere uten TV 2 som kunde i bakkenettet frem til 2010. Samferdselsdepartementet er ikke enig i denne vurderingen. Etter departementets vurdering må man ved tolkningen av konsesjonen pkt. 4.8 stille spørsmålet om en avtale som inngås dagen før konsesjonstildelingen (2. juni 2006), med TV 2 som en av tre eiere med lik eierandel i NTV og RiksTV, kan sies å ha de facto virkning eller å ha rettslige implikasjoner for konsesjonsavtalen.

KKD har i brev av 17. april 2007 til Samferdselsdepartementet uttalt følgende om TV 2 og formidlingsplikt i det digitale bakkenettet for fjernsyn:

”Formidlingsplikt er hjemlet i kringkastingslovens § 4-3. Kongen fastsetter i forskrift hvilke kanaler som skal være formidlingspliktige og kan gi nærmere vilkår for formidlingsplikten. Kringkastingsforskriften § 4-2 fastsetter formidlingsplikt i kabelnett for NRK og TV 2s fjernsynskanaler og allment lokal fjernsyn.

Kringkastingslovens § 4-3 gjennomfører bestemmelsen i forsyningsplikt-direktivet (2002/22/EF) artikkel 31 som blant annet krever at eventuelle formidlingsplikt-vilkår skal være åpne, forholdsmessige, proporsjonale og nødvendige for å oppfylle allmenne hensyn.

I konsesjonen til NTV heter det at ”det vil bli fastsatt formidlingsplikt i det digitale bakkenettet for fjernsyn.” Formidlingsplikt skal ivareta kulturpolitisk viktige hensyn, primært at hele befolkningen får tilgang til allmennkringkasting. Formidlingsplikt gir i seg selv ingen rett til å formidle en gitt kanal. Det avgjørende er at kanalen skal formidles dersom kanalen selv ønsker det. NTV Pluss/RiksTV har hele tiden gitt uttrykk for at man ønsket å distribuere TV 2. Det har derfor i praksis foreløpig ikke vært nødvendig å fastsette formidlingsplikt for TV 2 i det digitale bakkenettet.

Dersom det hadde vist seg at TV 2 likevel ikke var sikret distribusjon i det digitale bakkenettet, synes det klart at konsesjonsmyndigheten hadde måttet vurdere å fastsette formidlingsplikt for TV 2 i det digitale bakkenettet fram til og med 31. desember 2009, for at Stortingets forutsetning skal oppfylles. Disse forutsetningene må antas å være kjent for RiksTV. RiksTV står derfor i realiteten ikke fritt til å operere uten TV 2 frem til 2010, slik Post- og teletilsynet legger til grunn i sin uttalelse.”

Det har etter Samferdselsdepartementets vurdering vesentlig betydning for tolkningen av om RiksTV opptrer ikke-diskriminerende om RiksTV har reelle alternativ til å nekte TV 2 gratis formidling i bakkenettet. Dette spiller også hen på hva en tilsvarende aktør ville gjort i et fritt marked. Det er ovenfor redegjort for at RiksTV ikke ville blitt etablert uten TV 2 med i det digitale bakkenettet, bl.a. på grunn av forutsetningen om analog slukking. Kommersielt og reelt har med andre ord ikke RiksTV noe alternativ, jf. synspunktet om formidlingsplikt. Uten alternativet å faktisk reelt sett kunne opptre på noen annen måte, er det etter departementets syn vanskelig å se at en forskjellsbehandling av TV 2 og Viasat 4 er usaklig.

Etter departementets vurdering må avtalen mellom staten v/KKD og TV 2 på bakgrunn av det ovenstående tillegges vesentlig vekt i tolkningen av ikke-diskrimineringsforpliktelsens anvendelse og innhold etter konsesjonen pkt. 4.8, altså både når det gjelder spørsmålet om det foreligger likhet mellom tilbyderne og i tolkningen av om det for øvrig foreligger saklig grunn til ulik behandling av TV 2 og Viasat 4.

Ved tolkningen av konsesjonen må en foreta en samlet vurdering av alle omstendigheter som er egnet til å kaste lys over partenes (konsesjonær og konsesjongivers) mening med konsesjonsbestemmelsen. I forståelsen av hva som er saklig og berettiget forskjellsbehandling må det tas utgangspunkt i de forutsetninger konsesjonens pkt. 4.8 hviler på.

For å oppfylle Stortingets forutsetninger var det nødvendig å forplikte TV 2 til å forbli gratis fram til den analoge konsesjonens utløp. Staten v/ KKD inngikk derfor 1. juni 2006 en avtale med TV 2 som blant annet sikrer at kanalen skal gå gratis ut 2009.

Avtalen var med andre ord kjent for partene som et krav fra staten v/ KKD. Det var også kjent at dette tilsvarte Stortingets krav. Staten kjente på sin side til NTV/RiksTVs forutsetninger for etableringen av bakkenettet, dvs. at utbyggingen skulle skje på markedsbaserte vilkår. Det følger for øvrig av Stortingets behandling at meningen var at det digitale bakkenettet skulle bygges med TV 2 som en del av dette, ikke at RiksTV skulle ha frihet til å la være å inkludere TV 2 (se nedenfor).

Avtalen mellom staten v/KKD og TV 2 ble inngått forut for konsesjonstildelingen. Å gi alle kringkastere som ønsker det gratis formidling tilsvarende TV 2 er ikke forenlig med den modell for bakkenettet som konsesjonsmyndighetene har akseptert. Det har vært en klar forutsetning for NTVs konsesjonssøknad at det digitale bakkenettet skal finansieres kommersielt gjennom salg av kanaler til sluttbrukere. Etableringen av et digitalt bakkenett i Norge er ikke forutsatt finansiert ved statlige støttordninger eller ved utbygging i statlig regi, slik som Storbritannia og Sverige til en viss grad har valgt (og der gratis-tv-tilbudet er større enn i Norge). Departementet viser dessuten til at Stortingets flertall mente at utbygging og finansiering av bakkenettet ikke skal være en statlig oppgave, men skje på markedsbaserte vilkår, og at det er i fellesskapets interesse at et landsdekkende digitalt nett kan gjøres økonomisk bærekraftig, jf. Innst. S. nr. 128 (2003-2004). Det er også best i samsvar med prinsippet i ekomloven § 6-3 at en ikke gjennom en utvidende tolkning pålegger strengere forpliktelser enn det søkeren har påtatt seg, jf. Samferdselsdepartementets brev av 22. august 2006 til NTV.

Det er videre en forutsetning som ligger til grunn for NTVs konsesjonssøknad at TV 2 skal være en del av tilbudet i bakkenettet fra starten av: Det vises i denne sammenheng til at finansieringsplanen som fulgte konsesjonssøknaden at TV 2 skal være en del av tilbudet som skal finansiere utbyggingen. Videre vises det til at det har vært en grunnleggende forutsetning fra Stortinget og konsesjonsmyndighetene for etableringen av det digitale bakkenettet at TV 2 og NRK skulle ta del i etableringen, og derigjennom tilby digital-tv til alle deler av landet, jf. St. meld. nr. 44 (2002-2003) og Innst. S. nr. 128 (2003-2004). Det har i denne sammenheng også vært samfunnsøkonomisk viktig å unngå en for lang parallell drift av to kringkastingsnett (dvs. slukke analogt). Det har ikke på noe tidspunkt fra myndighetenes side vært vist til som et alternativ at bakkenettet skulle kunne etableres uten TV 2.

En klart kommunisert forutsetning er at analog slukking skal finne sted parallelt med etableringen av et digitalt bakkenett. Uten dette avgjørende elementet på plass svikter både den samfunnsøkonomiske og kommersielle forutsetningen for å etablere det digitale bakkenettet. Forutsetningen om analog slukking er nedfelt i St. meld. nr. 44 (2002-2003) og i Innst. S. nr. 128 (2003-2004), og uttrykkelig forutsatt i brev fra Samferdselsdepartementet til NTV av 11.11.2005 s. 2: *"Etablering av DTT forutsetter analog slukking."*

Det rettslige utgangspunktet var imidlertid at TV 2 var forpliktet til å drive det analoge nettet frem til utgangen av 2009. I TV 2s analoge konsesjon av 15. oktober 2001 heter det bl.a. at:

"§ 1-2 Konsesjonsperiode

Konsesjonen gjelder fra og med 1. januar 2003 til og med 31. desember 2009. TV 2 kan ikke frasi seg vilkårene eller tre ut av konsesjonen med unntak for tilfellene beskrevet i §§ 2-5 og 2-8."

TV 2 ville dermed ikke hatt anledning til å slukke det analoge nettet - og dermed oppfylle forutsetningen både konsesjonsgiver og konsesjonær har hatt for etablering av det digitale bakkenettet, med mindre reforhandlingsklausulen i den analoge konsesjonens § 2-5 er oppfylt.

Kravet om at TV 2 skulle videreføres gratis til seerne ut den opprinnelige konsesjonsperioden for å tillate analog slukking er nedfelt i avtalen av 1. juni 2006. Avtalen er begrunnet med kanalens allmennkringkasterforpliktelser. Det har vært viktig for myndighetene å sikre hele befolkningen tilgang til TV 2s hovedkanal i en overgangsperiode. Når det gjelder å gi folk i hele landet tilgang til kringkastere står allmennkringkasterne i en stilling som skiller dem fra rent kommersielle kanaler. For RiksTV innebærer dette at man for å hente ut verdien av analog slukking, må oppfylle kravet som følger av avtalen mellom TV 2 og KKD. Ingen av disse elementene gjelder i forhold til andre kringkastere. I relasjon til konsesjonens krav om ikke-diskriminering, taler dette for at TV 2 står i en stilling som ikke lett kan sammenliknes med andre kanaler.

Ved tildelingen av konsesjonen var det en uttalt forutsetning at TV 2 skulle ha anledning til å bli sendt gratis til seerne. I forbindelse med behandlingen av stortingsmelding nr. 44 (2002-2003) om digitalt bakkenett for fjernsyn understreket stortingsflertallet at:

”Komiteens flertall, alle utenom medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at dersom politiske myndigheter gir klarsignal til utbygging av et digitalt bakkenett og slukking av det analoge sendernet, vil dette utløse endringsklausuler i TV 2s konsesjon. Flertallet understreker at en forutsetning for etablering av et bakkenett er at TV 2 sikres som gratistilbud på det digitale bakkenettet minst tilsvarende lenge som nåværende konsesjonsperiode.” (jf. Innst. S. nr. 128 (2003-2004)).

Etter Samferdselsdepartementets oppfatning ville ikke NTV kunne ha blitt tildelt konsesjon for digitalt bakkenett for fjernsyn uten at Stortingets forutsetninger var oppfylt.

Som det fremgår av det som er gjennomgått ovenfor, er sammenhengen mellom endringen i TV 2s analoge konsesjon og tildelingen av NTVs digitale konsesjon svært tett. Det ene ville ikke kunne skje uten det andre. Endringen av TV 2s analoge konsesjon i form av den særskilte avtalen av 1. juni 2006, og tildelingen av konsesjonen for digitalt bakkenett 2. juni 2006 er etter departementets syn del av det samme rettsforhold i relasjon til konsesjonen pkt. 4.8. Dette gjelder selv om det delvis er ulike rettssubjekt involvert, og selv om det formelt dreier seg om to avtaleforhold.

Samferdselsdepartementet konkluderer etter dette med at TV 2 og Viasat 4 ikke kan anses å være likestilte tilbydere i konsesjonens forstand for så vidt gjelder spørsmålet om Viasat 4 har rett til å bli formidlet gratis for seerne fram til 31.12.2009.

3. Konkurransmessige effekter av ulik behandling i forhold til ikke-diskrimineringskravet

På bakgrunn av det som fremkommer i Post- og teletilsynets uttalelse, jf. også RiksTVs anmodning til Samferdselsdepartementet om en presisering av vilkåret om ikke-diskriminering i konsesjonens pkt. 4.8, vil departementet bemerke følgende når det gjelder

betydningen av konkurransemessige effekter av ulik behandling sett opp mot ikke-diskrimineringskravet:

Om ulik behandling er i strid med kravet til ikke-diskriminering må etter departementets oppfatning særlig ses i lys av effekten på konkurransen i kringkastingsmarkedet. Dersom forskjellsbehandlingen ikke har noen effekt av betydning for konkurransen, kan det vanskelig tenkes at forskjellsbehandlingen er usaklig. Ulikheten har da ikke reell betydning for aktørene som forskjellsbehandles. Effekten på konkurransen må ses i lys av de samlede vilkår som tilbys kringkasteren.

Kravet i konsesjonens pkt. 4.8 om formidling på ikke-diskriminerende vilkår har som formål å forhindre mulige negative konkurransemessige effekter av at eierskapet til RiksTV innehas av TV 2, NRK og Telenor. Samferdselsdepartementet viser i denne forbindelse til vårt brev av 22. august 2006 til NTV der det presiseres at:

"Bakgrunnen for vilkåret (om ikke-diskriminering) er å sikre mulighet for likeverdig tilgang til bakkenettet for alle kringkastere, og dermed forhindre eierne av NTV å misbruke sin markedsposisjon."

Ved fastleggingen av hva som ligger i ikke-diskrimineringskravet i konsesjonens punkt 4.8 kan det være relevant å se på hvordan tilsvarende krav i EU-direktivene om elektronisk kommunikasjon er vurdert. At effekten på konkurranse er relevant er et forhold som også den britiske tilsynsmyndigheten Ofcom (tidligere Oftel) i vedtak 9. mars 2007 fremhever:

5.13 As stated in the 2002 Guidelines:

*"Oftel's primary consideration is to ensure that intra-platform **competition** (i.e. competition on the same platform, as opposed to competition between platforms) between broadcasters is **not adversely affected** by the terms under which conditional access services or access control services are offered on a platform".*

Det følger av Ofcoms vedtak at plattformoperatøren tillates å utøve en viss forskjellsbehandling så lenge denne ikke vesentlig forskyver konkurransen mellom kringkasterne på plattformen. Det vil derfor ved praktiseringen av ikke-diskrimineringskravet bl.a. være relevant å legge vekt på den konkrete verdi kringkasteren tilfører plattformen.

PTs syn i uttalelsen 21. mars 2007 er at RiksTV har to muligheter: Enten kan i) TV 2 nektes tilgang, eller så kan ii) alle kringkastere få gå gratis til seerne på samme måte som TV 2.

Ad i) Et digitalt bakkenett som skal konkurrere mot satellitt-tv og kabel-tv, som allerede er sterkt befestet i Norge, vil neppe overleve i et konkurranseutsatt tv-marked uten å kunne tilby TV 2. NTVs forretningsmodell (og søknad til konsesjonsmyndighetene) bygget på at utelukkende NRKs kanaler skulle kunne tilbys gratis i bakkenettet. TV 2 skulle bli betal-tv fra dag én. De facto kan det derfor hevdes at NTV i juni 2006 ikke hadde særlig annet valg enn å akseptere at TV 2 gikk gratis ut 2009 da de stod overfor valget om de skulle akseptere konsesjonen eller ikke. Å ikke gi TV 2 tilgang vil innebære at formålet med etableringen av bakkenettet i den form det ble søkt om konsesjon ikke vil kunne realiseres. Analog slukking vil ikke kunne finne sted. Det digitale bakkenettet ville da bli etablert samtidig som det parallelt fortsatte analoge sendinger. Dette harmonerer ikke med myndighetenes, Stortingets

og NTVs/RiksTVs forutsetninger for utbyggingen av bakkenettet. Dette vil igjen svekke konkurransen i betal-tv markedet, og dessuten (når bakkenettet ikke etableres) gå ut over konkurranseforholdene for de kringkastere som ikke ønsker den form for formidling som MTG har krevd.

Ad ii) Det er på det rene at eventuelt å la alle kringkastere som ønsker det formidles gratis til seerne vil være i strid med forretningsmodellen i bakkenettprosjektet. På disse betingelsene vil ikke bakkenettet kunne konkurrere på like vilkår med de andre tv-distribusjonsplattformene. Etter departementets syn er det også tvilsomt om det ville blitt søkt om konsesjon overhodet. Som kjent var det bare NTV som var søker basert på de forutsetningene som forelå. En klar endring i forutsetningene for forretningsmodellen ville kunne sette eventuell lansering av bakkenettet investeringsmessig og tidsmessig i fare. Effekten blir også negativ for de kringkastere som ikke ønsker å gå gratis, fordi det blir plass til færre kringkastere, og fordi attraktiviteten til RiksTVs betal-tv plattform synker (og med det markedsandelen de andre kringkasterne skal leve av).

Samferdselsdepartementet vil videre peke på at Kultur- og kirkedepartementet i St. meld. nr. 44 (2002-2003) har fremholdt at ved en markedsbasert utbygging av bakkenettet er det avgjørende å komme i gang så tidlig som mulig, bl.a. på grunn av at bakkenettet mister seere til andre distribusjonsplattformer:

"Departementet legger til grunn at det er i fellesskapets interesse å stimulere til at analoge signaler blir avviklet så tidlig som mulig. Den viktigste oppgaven blir å sikre at en avvikling av analoge sendinger i bakkenett skjer på en måte som ivaretar seernes grunnleggende interesser. Dette hensynet må samtidig balanseres mot et mål om effektiv ressursutnyttelse. For hvert år som går, mister bakkenettet seere til andre distribusjonsplattformer, i første rekke til satellittdistribusjon. Dette innebærer i realiteten at det potensielle kundegrunnlaget for et digitalt bakkenett gradvis forvitrer.

Antakelig vil denne utviklingen i løpet av noen år ha kommet så langt at det ikke vil være mulig å gjennomføre en markedsbasert utbygging i Norge. I en slik situasjon vil staten ha valget mellom å bruke betydelige økonomiske ressurser på å vedlikeholde et analogt nett med fallende antall seere og smalt tilbud, eller å selv bekoste byggingen av et digitalt nett."

Når det gjelder effekten på konkurransen kan konsesjonen etter departementets vurdering ikke tolkes slik at det å følge opp Stortingets klart uttrykte krav om at TV 2 skal gå gratis, være et forhold konsesjonen pkt. 4.8 er ment å ramme. Hensynet til konkurransen i tv-markedet taler for at RiksTV settes i stand til å konkurrere med andre tilbydere av betal-tv tjenester på like vilkår som sine konkurrenter. At dette er et relevant hensyn ble også understreket av Samferdselsdepartementet i brev av 22. august 2006 til NTV, der det bl.a. heter at:

"NTV kan ikke avtale seg bort fra likebehandlingsprinsippet, men er ut fra sin søknad og forretningsmodell heller ikke forhindret fra å konkurrere om kunder i tv-markedet på lik linje med kabel- og satellitt-tv-tilbyderne".

På denne bakgrunnen er det vanskelig for Samferdselsdepartementet å se hvilke negative konkurransemessige effekter av betydning det vil ha at TV 2 går gratis ut 2009. TV 2 går allerede i dag gratis. Perioden TV 2 skal gå gratis i bakkenettet er begrenset til drøye to år.

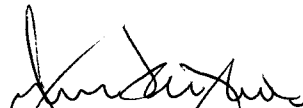
Det er således ingen forskjell i status quo (markedssituasjonen) dersom TV 2 går gratis frem til 31. desember 2009.

4. Konklusjon

Under henvisning til det som er sagt ovenfor mener Samferdselsdepartementet at det ikke vil være i strid med ikke-diskrimineringskravet i DTT-konsesjonens punkt 4.8 å behandle TV 2 og Viasat 4 ulikt når det gjelder distribusjon i bakkenettet gratis til kundene frem til 2010.

Med hilsen

Ottar Ostnes e.f.

Jørn Ringlund

Kopi til:

Advokatfirmaet Bugge, Arentz-Hansen & Rasmussen
Kultur- og kirke departementet
Post- og teletilsynet